

SCÉNÁŘ

BOHUMIL MAŠTALKA

1. Vstup

Pojďte si s námi poslechnout sestřih vzpomínek Modřanského rodáka, který s radostí v očích a s pýchou o sobě prohlašuje, že jeho celý život se točil okolo jednoho z pražských Cukrovarů a rodiny. Sympatický Bohumil Maštalka velmi rád zavzpomínal i na úsměvné příběhy ze svého dětství.

B. Maštalka:

„My byli malinký, přijeli Rusové na autech a jdeme vítat Rusáky, ségra mě vzala za ruku a šli jsme vítat Rusáky a maminka nás chudák honila, tak ségra dostala na zadek.“

2. Vstup

Cukrovar pro něho neznamenal jen práci ale i setkávání s přáteli. Trávily zde společně volný čas i mnoho večerů, hrály karty, tančili a vařili guláš. Čas zde trávený byl provázen většinou radostí, i proto zde Bohumil Maštalka pracoval neuvěřitelně dlouho, až do samého konce cukrovaru.

B. Maštalka:

„Já jsem nastoupil do cukrovaru jako učedník v 55. roce a dělal jsem tam do roku 2002.“

3. Vstup

Cukrovar mu mnohdy život zkomplikoval v ten samý den, kdy ho čekalo první rande s budoucí manželkou, začal Modřanský cukrovar hořet, všichni, co mohli, pomáhali s hašením.

B. Maštalka:

„Tenkrát to chytlo, bylo to 15. dubna 1967 na jaře a to byl bugar, že to hořelo od nádraží kolem do kola a byli jsme vůbec rádi, že se ten cukrovar že se ten cukrovar vůbec rozdejal, páč to bylo prakticky šílený.“

4. Vstup

Mezi nejtragičtější vzpomínky patří asi smrt spolupracovníka, který po noční směně spadl do drtiče na řepu.

B. Maštalka:

„A chlap už vlastně v půl třetí ráno to tam hrnul do toho kanálu a on už byl nějak otupělý přes tu noční práci a nacouval tam a převrátil se do toho splavu celej, a tam pod tím nezemřel úplně, ale ten stroj ho přimáčk. Šli jsme do práce, on tam chudák ještě ležel a až ho potom vytáhli, to už byl mrtvej.“

5. Vstup

Dlouhá éra cukrovaru, během které zažíval časy úpadku i neuvěřitelného mezinárodního věhlasu, bohužel rokem 2002 končí.

B. Maštalka:

„Potom začali v roce 2002 demolovat fabriku.“

6. Vstup

Nejen pro Bomumila Maštalku, ale i pro ostatní kteří v cukrovaru strávily většinu života, pro které znamenal každodenní jistotu, bylo těžké cukrovar na dobro opustit.

B. Maštalka:

„ No tak to spadlo všechno, k likvidaci tenkrát už mohlo dojít v roce 34, to byla ta krize předválečná, to už to měl cukrovar nahnutý, že to zavřou.“

7. Vstup

Nebylo lehké se s cukrovarem a všemi krásnými vzpomínkami na vždy rozloučit, a tak mezi bratry Maštalkovými vznikla debata o vytvoření modelu slavného Modřanského cukrovaru.

B. Maštalka:

„Bráška je takovej šikovnej kluk kutil, a protože se tak nějak věnuje modelařině, tak jednou se tak nějak najednou spustila taková debata, že by udělal model cukrovaru a už to bylo před pádem, a tak se do toho pustil, no dělal to 3 roky, že jo.“

8. Vstup

Pan Maštalka je na první pohled člověk se srdcem na dlani, přímý a otevřený, rádi bychom zakončili náš příběh životním moudrem našeho pamětníka:

B. Maštalka:

„Víte, co já to řeknu? Dívala jste se někdy sama sobě do očí? To není příjemný, ale podívat se sám sobě do očí a přiznat pravdu a pak můžu být sám nad sebou, čistej...“